

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferneckého a Martina Bobáka v právní věci

žalobkyně: **Envilope s.r.o.**, IČO 08401811
sídlem Technická 936, 664 48 Moravany
zastoupené advokátkou Mgr. Hanou Markovskou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 19. 8. 2024,
čj. MPO 23675/24/61300/01000

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 19. 8. 2024, čj. MPO 23675/24/61300/01000, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 29 487,73, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně Mgr. Hany Markovské, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 24. 10. 2024 domáhá zrušení rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 19. 8. 2024, čj. MPO 23675/24/61300/01000 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“), kterým nevyhověl jejím námitkám proti opatření Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „**žalovaný**“ či „**poskytovatel dotace**“) ze dne 26. 2. 2024, čj. MPO 22704/24/61100/61150 (dále jen „**Opatření**“). Tímto žalovaný podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „**zákon o rozpočtových pravidlech**“), zkrátil částku dotace požadovanou žalobkyní k proplacení, a to takovým způsobem, že částka dotace činí 0 Kč.
2. Žalobkyně podala žádost o podporu v rámci programu 01 – Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, výzva 01_20_358 Inovační vouchery – VI. výzva, a to s projektem reg. č. CZ.01.1.02/0.0/0.0/20_358/0028254 – Prototyp řídicí jednotky pro ovládání dobíjecích stanic pomocí technologie NB-IoT (dále též „**Projekt**“). Rozhodnutím ze dne 17. 2. 2023, čj. MPO 31258/23/691400 (dále jen „**Rozhodnutí o poskytnutí dotace**“), byla žalobkyni poskytnuta dotace na způsobilé výdaje v maximální výši 374 997,75 Kč, a to v *ex post* režimu financování.

II. Napadené rozhodnutí

3. Poskytovatel dotace uvedl, že žalobkyně nedodržela podmínky poskytnutí dotace. V rámci žádosti o platbu předložila účetní doklad od dodavatele Vysoké učení technické v Brně, Fakulta elektrotechniky a komunikačních technologií (dále jen „**VUT**“), s datem uskutečnění zdanitelného plnění ke dni 28. 9. 2023, přičemž plánované datum ukončení Projektu bylo stanoveno na den 31. 7. 2023. Poskytovatel dotace konstatoval, že žalobkyně tedy porušila Rozhodnutí o poskytnutí dotace a Pravidla způsobilosti a publicity – obecná část s platností ode dne 1. 7. 2022 (dále jen „**Pravidla**“), bod 1.8, který deklaruje nezpůsobilost výdaje, pokud se jedná o výdaj vzniklý po datu ukončení projektu. Rovněž k zaúčtování faktury do odděleného účetního deníku projektu, který je součástí dokumentace žádosti o platbu, došlo až dne 5. 10. 2023.
4. Žalobkyně v námitkách proti Opatření namítala, že k pozdnímu vystavení faktury dne 5. 10. 2023, č. 440050301 (dále jen „**Faktura VUT**“) došlo z důvodu administrativní chyby na straně VUT, a že žádost o změnu ve věci prodloužení ukončení projektu takovým způsobem, aby vystavená faktura, resp. aby datum uskutečnitelného zdanitelného plnění bylo v rámci harmonogramu projektu, nemohla provést z důvodu ukončené výzvy ke dni 31. 7. 2023.
5. Poskytovatel dotace k argumentaci žalobkyně uvedl, že v rámci žádosti o platbu č. CZ.01.1.02/0.0/0.0/20_358/0028254/2023/001/POST (dále jen „**Žádost o platbu**“) žalobkyně uplatňovala jeden daňový doklad, tj. předmětnou Fakturu VUT se splatností ke dni 19. 10. 2023, s daňově uskutečnitelným zdanitelným plněním ke dni 28. 9. 2023, a to za prototyp řídicí jednotky pro ovládání v celkové výši 609 496 Kč včetně DPH po zaokrouhlení.
6. Argumentaci, že dílo bylo dokončeno a předáno včas, což má dle žalobkyně vyplývat z „prvního, řádně podepsaného předávacího protokolu ze dne 31. 7. 2023“, poskytoval dotace neuznal. Ověřil, že první verze dokumentu s názvem „předávací protokol“ byla do systému vložena s datem předání díla 28. 9. 2023, druhá verze dokumentu „předávací protokol“ Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

s datem předání díla 31. 7. 2023 byla do systému vložena až 11. 12. 2023. První vložený dokument „předávací protokol“ je přitom plně v souladu s předloženou Fakturou VUT.

7. Poskytovatel dotace poté shrnul relevantní ustanovení Rozhodnutí o poskytnutí dotace a Pravidel a konstatoval, že je žalobkyně svým postupem porušila. Předložená faktura k proplacení sice s Projektem souvisí, ale nesplňuje požadované náležitosti, tedy že datum uskutečnitelného zdanitelného plnění 28. 9. 2023 není z doby před nebo ke dni ukončení Projektu, tj. ke dni 31. 7. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

III. Žaloba

8. V podané žalobě žalobkyně úvodem shrnula průběh řízení před správními orgány. Uvedla, že poté, co se stala příjemkyní dotace, učinila objednávku č. OV-1/2023 u dodavatele VUT na prototyp řídicí jednotky pro ovládání dobíjecích stanic pomocí technologie NB-IoT (dále též „**Prototyp řídicí jednotky**“). Tímto byla uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem byl vývoj a výroba Prototypu řídicí jednotky za celkovou cenu 499 997 Kč bez DPH. Projekt měl schválený harmonogram od 1. 3. 2023 do 31. 7. 2023; v rámci tohoto harmonogramu bylo dílo provedeno.
9. Po dokončení díla podala žalobkyně žádost o platbu, kdy žádala o proplacení dotace ve výši 374 997,75 Kč; tuto žádost doložila předávacím protokolem z 28. 9. 2023 a Fakturou VUT.
10. Žalobkyně setrvala na svých námitkách, jež uplatnila již u poskytovatele dotace, tj. že k dokončení díla (Prototypu řídicí jednotky) a jeho předání bez námitek došlo včas, tj. do 31. 7. 2023.
11. Plnění bylo provedeno zcela řádně a v souladu s podmínkami Projektu. Pouze fakturace byla provedena z důvodu administrativní chyby na straně VUT opožděně až spolu se závěrečnou zprávou o realizaci projektu. Žalobkyní a VUT byly podepsány dva předávací protokoly – jeden s datem 31. 7. 2023 (skutečné dokončení a předání díla) a následně s datem 28. 9. 2023, kdy byla zpracována závěrečná zpráva a vystavená Faktura VUT.
12. Žalobkyně dále zdůraznila, že poskytovatel dotace v posuzovaném případě porušil princip rovnosti příjemců dotace, resp. předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Žalobkyně obchodně spolupracuje se společností Riddia s.r.o., IČO 288 28 453, sídlem 17. listopadu 360, 530 02 Pardubice (dále jen „**Riddia**“), a v rámci této spolupráce obě společnosti komunikovaly, že podaly žádost o podporu ve stejném dotačním programu a ke stejné výzvě. Společnost Riddia se programu účastnila s projektem reg. č. CZ.01.1.02/0.0./0.0/20_358/0028251 – Vývoj komunikačních protokolů pro ovládání fotovoltaických střídačů. Společnost Riddia se rovněž stala příjemcem dotace na základě rozhodnutí o poskytnutí dotace a uzavřela smlouvu o dílo s VUT. Časová souslednost u této společnosti je shodná jako u žalobkyně. Dílo mělo být a bylo dokončeno do 31. 7. 2023. Z důvodu totožné chyby u VUT došlo však i v tomto případě k podpisu druhého předávacího protokolu dne 28. 9. 2023, na základě kterého byla zpracována závěrečná zpráva o realizaci projektu, přičemž na jejich podkladě bylo požádáno o platbu *ex post*. K žádosti bylo vydáno opatření, jímž byla dotace společnosti Riddia krácena na částku 0 Kč. Společnost Riddia podala námitky se shodným zdůvodněním a přílohami jako žalobkyně (tj. čestná prohlášení, protokol o dokončení díla z 31. 7. 2023). V případě společnosti Riddia však bylo jejím námitkám vyhověno. Ač se jedná o naprosto stejnou situaci, žalovaný rozhodoval odlišně.
13. Žalobkyně uzavřela, že má za to, že Napadené rozhodnutí je z důvodu nepředvídatelnosti nezákonné, a navrhuje jeho zrušení.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 12. 2024 poskytovatel dotace rekapituloval průběh řízení a zopakoval svou argumentaci uplatněnou v Napadeném rozhodnutí.
15. Poskytovatel dotace doplnil, že proplacení dotace probíhá v režimu *ex post* po ukončení projektu na základě žádosti o platbu. Součástí Rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vymezení podmínek jejího vyplacení, jejichž dodržování žalovaný dozoruje a v případě jejich porušení může rozhodnout o tom, že s ohledem na závažnost porušení dotaci nebo její část nevyplatí.

16. Poskytovatel dotace doplnil, že první dokument, označený jako předávací protokol, byl vložen do systému MS14+ s datem předání díla 28. 9. 2023, a to dne 30. 9. 2023. Druhá verze dokumentu „předávací protokol“ s datem předání díla 31. 7. 2023 byla do systému vložena až 11. 12. 2023. Žalovaný konstatoval, že první vložený dokument zcela koresponduje s předloženou Fakturou VUT.
17. Pokud žalobkyně tvrdí, že jelikož byla fakturace naplánovaná společně s vyhotovením závěrečné zprávy o realizaci, tak došlo k pozdnímu vystavení faktury administrativní chybou na straně VUT, jedná se dle žalovaného o nedomyšlené a účelové tvrzení o tom, že chybu udělal dodavatel. Byť fakturaci skutečně provádí dodavatel (VUT), podání závěrečné zprávy o realizaci je povinností a odpovědností příjemce dotace (žalobkyně). Jedná se o zprávu, kterou příjemce dotace informuje poskytovatele dotace o průběhu a výsledcích realizace projektu. Žalovanému proto není zřejmé, jak spolu souvisí fakturace a podání závěrečné zprávy, resp. proč by tyto úkony měly být plánovány dohromady. Žalovanému rovněž není zřejmé, jakého pochybení se měl dodavatel dopustit. Předávací protokol (tj. jeho první verze předložená žalovanému) byl podepsán s datem předání 28. 9. 2023, Faktura VUT byla vystavena s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28. 9. 2023. Žalovaný uvedl, že pokud by již tou dobou existovala verze předávacího protokolu s datem předání díla 31. 7. 2023, není zřejmé, proč by žalobkyně a dodavatel podepisovali jinou verzi předávacího protokolu.
18. Poskytovatel dotace uvedl, že jádro sporu se týká způsobilosti výdajů. Konstatoval přitom, že dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace, resp. Pravidel, jsou způsobilé výdaje definovány nařízením Evropského parlamentu a Rady EU č. 1303/2013 – principiálně se pak způsobilost výdajů zkoumá z hlediska věcného, přiměřenosti, časového, umístění a účelu. Poukázal na část Pravidel, ze které se plyne, že úhradu dlužné částky dodavatelům je možné provést i po skutečném ukončení projektu v případě, že datum uskutečnitelného zdanitelného plnění daného projektu nastalo nejpozději v den plánovaného ukončení projektu. Faktura VUT předložená žalobkyní sice s Projektem souvisí, avšak nesplňuje požadované náležitosti, tj. datum uskutečnitelného zdanitelného plnění.
19. Co se pak týče společnosti Riddia, poskytovatel dotace uvedl, že v tomto případě zohlednil skutečnost, že došlo k prokázání naplnění účelu projektu před datem jeho plánovaného ukončení. Společnost Riddia prokázala, že projekt byl ukončen včas a produkt byl před datem ukončení projektu nabídnut potenciálním odběratelům ke komerčnímu využití.

V. Replika žalobkyně

20. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala replikou ze dne 24. 1. 2025. V ní se vrací k žalobnímu bodu, podle něž žalovaný jako poskytovatel dotace v posuzovaném případě porušil princip rovnosti příjemců dotace, resp. předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Nad rámec své původní žalobní argumentace zejména uvádí, že rozdílnost přístupu správního orgánu v případě žalobkyně oproti případu společnosti Riddia spočívá v tom, že druhá jmenovaná byla po podání námitek správním orgánem vyzvána k doložení dalších podkladů, což dokládá zprávami ze systému vzájemné komunikace mezi poskytovatelem dotace a společností Riddia, které byly jako důkaz navrženy již v žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

21. Žalobkyně pak tvrdí, že pokud by v jejím případě bylo správním orgánem postupováno obdobně jako v případě společnosti Riddia, byl by byla schopna doložit obdobné podklady, jako následně doložila společnost Riddia. Tvrzené skutečnosti pak dokládá novými důkazními návrhy.

VI. Jednání

22. Při jednání konaném dne 29. 1. 2025 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích a dříve uplatněné argumentaci. Žalobkyně při ústním jednání zejména akcentovala tvrzenou nepředvídatelnost postupu poskytovatele dotace a nerovné zacházení s různými účastníky v obdobných procesních situacích. Poukázala pak na klíčové aspekty ve srovnání postupu žalovaného ve věci žalobkyně, v jejímž případě bylo po podání námitek žalovaným bez dalšího vydáno rozhodnutí, a jeho přístupu ve věci společnosti Riddia, se kterou bylo po podání námitek dále komunikováno a byla vyzvána k doplnění dalších podkladů rozhodnutí, na jejichž základě pak žalovaný rozhodl odlišně než v případě žalobkyně. Žalovaný nad rámec svých dosavadních podání, na něž se jinak plně odkázal, podrobně shrnul průběh řízení vedoucího k vyplacení dotace a rekapituloval harmonogram projektu žalobkyně. Dále zdůraznil, že žalobkyně byla jako příjemce dotace opakovaně automatickými depešemi v informačním systému upozorněna na blížící se termín pro poskytnutí podkladů v řízení a že jí musela být známa i Pravidla včetně sankcí ve formě krácení dotace. Mimo to pak žalovaný zmínil také některé nesrovnalosti v žalobkyní předložených podkladech, případně jejich neprůkaznost. Ve vztahu k výzvě, která byla adresována společnosti Riddia, uvedl, že se jednalo pouze o projev dobré vůle ze strany žalovaného, přičemž k důvodům rozdílnosti postupu v případě obou společností se blíže nevyjádřil. Závěrem konstatoval, že jeho postup v řízení byl zcela předvídatelný, že nevybočil z mezí právního rámce vyplacení dotace, a že je toliko chybou žalobkyně, že z důvodu nedoložení potřebných dokumentů došlo v jejím případě ke zkrácení dotace. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně v tom smyslu, že nerozporuje rozfázování projektu ani Pravidla daného dotačního programu, nýbrž objektivní rozdílnost v postupu žalovaného ve dvou skutkově i procesně obdobných věcech. Soud před provedením dokazování konstatoval, že obsah repliky žalobkyně ze dne 24. 1. 2025 považuje za přípustné rozšíření argumentace týkající se včasné uplatněných žalobních bodů.
23. K návrhu žalobkyně Městský soud v Praze provedl dokazování, a to žádostí společnosti Riddia, registrační číslo projektu CZ.01.1.02/0.0/0.0/20_358/0028251, kterou požádala o podporu v rámci programu Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, číslo výzvy 01_20_358, název výzvy Inovační vouchery – VI. výzva s názvem projektu Vývoj komunikačních protokolů pro ovládání fotovoltaických střídačů. Z nabídky poskytnutí služby ze dne 15. 2. 2023 zjistil, že VUT nabídla společnosti Riddia poskytnutí služby spočívající v bezplatném zapůjčení fotovoltaických střídačů a vývoji softwaru pro ovládání střídačů a následnou implementaci do systému společnosti. Výdaje za vývoj softwaru byly vyčísleny na částku 499 990 Kč bez DPH. Žalobkyně dále předložila dvě verze předávacího protokolu, přičemž v obou případech je příjemcem společnost Riddia a poskytovatelem VUT a je stvrzeno, že na základě nabídky na poskytnutí služby ze dne 28. 2. 2023 byly v plném rozsahu naplněny výstupy projektu. Jeden protokol byl podepsán dne 31. 7. 2023 a druhý dne 28. 9. 2023. Z faktury č. 440050299 z 5. 10. 2023 plyne, že touto je fakturováno za vývoj komunikačních protokolů pro ovládání fotovoltaických střídačů, a to celkem 604 988 Kč (včetně DPH). Datum vystavení předmětné faktury je dne 5. 10. 2023, datum uskutečnitelného zdanitelného plnění je pak 28. 9. 2023. Čestnými prohlášeními z 19. Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

1. 2024 Riddia a VUT shodně prohlásili, že projekt „Vývoj komunikačních protokolů pro ovládání fotovoltaických střídačů“ byl dokončen a předán bez námitek ze strany Riddia, a to dne 31. 7. 2023. Z žádosti o ex-post platbu společnosti Riddia z 14. 12. 2023 soud ověřil, že nezpůsobilými výdaji byla shledána částka 499 990 Kč, a to z důvodu, že společnost předložila po ukončení projektu fakturu s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění po ukončení projektu. Z námitek proti opatření Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 14. 12. 2023, čj. MPO 1980/24/61100/61150, plyne, že společnost Riddia namítala, že datum zdanitelného plnění i datum předávacího protokolu překračuje datum stanovené pro ukončení projektu z důvodu naplánování fakturace společně s vyhotovením závěrečné zprávy o realizaci projektu – došlo tedy k chybnému postupu spočívajícímu v podpisu druhé verze předávacího protokolu. Ze zpráv ze systému vzájemné komunikace mezi poskytovatelem dotace a společností Riddia soud zjistil, že Riddia doložila dokumenty osvědčující ukončení projektu v řádném termínu, nicméně až poté, co byla společnost v rámci této komunikace poučena o předběžném právním hodnocení použitelnosti čestných prohlášení, s tím, že má předložit další podklady, které by byly způsobilé prokázat že deklarovaný software byl skutečně vyvinut a předán. Přiložen je přitom toliko seznam konkrétních dokumentů – závěrečný protokol o zkouškách SW, předávací protokol k SW, prohlášení děkana fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií, prohlášení vedoucího ústavu telekomunikací, nabídka SW a odpověď Nextcom, odpověď FT4Ucompany na nabídku a FT4U company info o spolupráci. Z žádosti o ex-post platbu společnosti Riddia z 29. 5. 2024 pak plyne, že byl schválen požadavek na proplacení 371 242,57 Kč, tj. došlo ke krácení pouze v částce 4 999,90 Kč. Pro úplnost soud konstatoval i podstatný obsah rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 18. 4. 2024, čj. MPO 11908/24/6100/01000 (dále jen „**Rozhodnutí Riddia**“), které je součástí správního spisu (položka č. 7 přílohy správního spisu).

24. Soud zároveň neprovedl dokazování dalšími listinnými důkazy označenými žalobkyní v replice (srov. str. 4 repliky – předávací protokol ze dne 12. 5. 2023, e-mailová komunikace mezi žalobkyní a společností Auto-charge, s.r.o. ze dne 24. 1. 2025, fotografie z prezenčního dne 31. 5. 2023, kde bylo fungování jednotky prezentováno společností Vodafone, fotografie z předávacího dne 31. 7. 2023), neboť jejich posouzení bylo v kontextu posuzovaných žalobních námitek soudem shledáno nadbytečným a z pohledu mezi soudního přezkumu předčasným a nepřipustným. Žalobkyně totiž navržené důkazní prostředky spojuje s námitkou, že s ní bylo nedůvodně zacházeno odlišně oproti jiným subjektům v obdobné procesní situaci; k jejímu posouzení však soudu postačovaly vedle obsahu správního spisu jiné provedené důkazy. Spojuje-li je pak fakticky s tím, že při umožnění jejich předložení a zohlednění ve správním řízení by žalovaný věcně rozhodl jiným způsobem, platí, že s ohledem na rozložení dokazování mezi správní orgán a správní soud a ustálená judikatorní východiska k mezím doplňování dokazování by soud doplněním dokazování o navržené důkazní prostředky a případným skutkovým závěrem o skutečném datu ukončení projektu či předání výstupů z dále vyložených důvodů nepřipustným způsobem nahradil činnost žalovaného. Tím by postupoval v rozporu se zásadou dělby moci.
25. Městský soud v Praze konečně nepřistoupil k provedení dokazování dalšími listinnými důkazy označenými žalobkyní (srov. str. 4 žaloby – Napadené rozhodnutí, žádost o podporu, nabídka poskytnutí služby od VUT č. 02032023, objednávka č. OV-1/2023, předávací protokol – červenec 2023, předávací protokol – září 2023, Faktura VUT, čestné prohlášení VUT z 19. 1. 2024, čestné prohlášení žalobkyně z 19. 1. 2024), neboť tyto jsou již součástí správního spisu. Důkaz správním spisem pak soud neprováděl, neboť tímto se dle Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

ustálené rozhodovací praxe správních soudů nedokazuje – soud z něj při svém rozhodování vychází. Žádné další důkazní návrhy účastníci řízení nevznesli.

26. Účastníci řízení ve svých závěrečných návrzích setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
28. Žaloba je důvodná.
29. V posuzované věci je předmětem sporu mezi účastníky posouzení otázky, zda žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, když přistoupil ke krácení dotace požadované žalobkyní k proplacení z částky 374 997,75 Kč na částku 0 Kč, neboť uzavřel, že žalobkyně porušila podmínku bodu 1.8 Pravidel, tj. vyúčtovala výdaj, který vznikl až po datu ukončení Projektu.
30. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.
31. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).
32. Podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.
33. Podle § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.
34. Podle § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel, bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí.
35. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
36. Dle Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobkyně měla obdržet dotaci na Projekt ve výši 374 997,75 Kč, která představovala 75% podíl na celkových způsobilých výdajích. Datum zahájení Projektu bylo stanoveno na 1. 3. 2023 a datum ukončení Projektu na 31. 7. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

37. Účel poskytnuté dotace byl definován jako rozvoj komunikace a sdílení poznatků a know-how mezi podnikovou a výzkumnou sférou, které mohou podnikatelské subjekty využít pro zahájení či zintenzivnění vlastních inovačních aktivit. V Rozhodnutí o poskytnutí dotace je dále uvedeno, že příjemce dotace je povinen splnit indikátor povinný k naplnění, a to k datu ukončení Projektu. Indikátory povinnými k naplnění byly pod číslem 22502 stanoveny Inovační vouchery, přičemž cílová hodnota byla určena jako 3. I ze zvláštní části Pravidel přitom vyplývá, že u indikátorů povinných k naplnění se příjemce zavazuje k dosažení cílové hodnoty do předem určeného data (v posuzované věci tedy do 31. 7. 2023).
38. V bodě 3.4 Rozhodnutí o poskytnutí dotace je zároveň uvedeno, že *plánované datum ukončení Projektu může být změněno postupem dle čl. 5.1 tohoto Rozhodnutí. Lhůta, ve které má být dosaženo účelu dotace, je shodná s plánovaným datem ukončení Projektu, nestanoví-li čl. 6.10.1 tohoto Rozhodnutí jinou lhůtu pro splnění indikátorů. Pak je za lhůtu, ve které má být dosaženo účelu dotace, považována lhůta pro splnění posledního indikátoru dle čl. 6.10.1 tohoto Rozhodnutí. Pokud jsou dále v tomto Rozhodnutí povinnosti příjemce vázány na datum ukončení Projektu, je tímto datem skutečné ukončení Projektu stanovené dle Pravidel způsobilosti a publicity – obecná část, která tvoří přílohu tohoto Rozhodnutí, nestanoví-li toto Rozhodnutí dále jinak.*
39. Z bodu 5.1 téhož rozhodnutí plyne, že příjemce je povinen realizovat Projekt dle daného rozhodnutí, přičemž je oprávněn požádat v souladu s § 14o rozpočtových pravidel i o změnu rozhodnutí. Žádost o změnu v takovém případě příjemce podává nejpozději 14. den před uplynutím lhůty, ve které má být daná povinnost stanovená tímto rozhodnutím příjemcem splněna.
40. Z bodu 6.1.2 pak plyne, že pokud bude před vyplacením dotace nebo její části zjištěno, že příjemce porušil povinnosti stanovené právním předpisem, nedodržel účel dotace nebo podmínky tohoto rozhodnutí a jeho příloh, má poskytovatel dotace právo dotaci nebo její část dle ust. § 14e rozpočtových pravidel nevyplatit.
41. Podle bodu 6.9.7 téhož rozhodnutí je příjemce povinen postupovat při podání žádosti o platbu a jejích příloh rovněž dle pokynů zprostředkujícího subjektu a poskytovatele dotace a dle jejich pokynů a v souladu s tímto rozhodnutím a jeho přílohami případně žádost o platbu upravit. Příjemce je zejména povinen odstranit z žádosti o platbu všechny nezpůsobilé výdaje, řádně doložit všechny způsobilé výdaje a upravit ostatní nedostatky, na které ho upozorní projektový manažer, a to ve lhůtě 20 pracovních dní od okamžiku, kdy je do informačního systému poprvé vloženo ze strany poskytovatele upozornění na nutnost opravy žádosti o platbu.
42. Z bodu 1.8 Pravidel plyne, že nezpůsobilé výdaje jsou výdaje vzniklé po datu ukončení projektu nebo uhrazené po 31. 12. 2023 (přičemž je rozhodující datum, které nastalo dříve). Dle bodu 2.2 věty druhé úhradu dlužné částky dodavatelům je možné provést i po skutečném ukončení projektu v případě, že DUZP daného případu nastalo nejpozději v den plánovaného ukončení projektu.
43. Žádost o platbu je ve správním spise uvedena ve čtyřech verzích (ze dne 30. 9. 2023, 11. 12. 2023, 26. 1. 2024 a 6. 2. 2024). Jako způsobilé výdaje žalobkyně uvedla částku 499 997 Kč. Tyto byly doloženy Fakturou VUT, za dílo dodané na základě objednávky OV-1/2023 ze dne 7. 3. 2023. Dle objednávky je přitom předmětem plnění prototyp řídicí jednotky pro ovládání dobíjecích stanic pomocí technologie NB-IoT dle nabídky č. 02032023.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

44. Zpráva o realizaci Projektu datovaná dnem 31. 7. 2023 byla do systému vložena dne 20. 2. 2024. Její součástí je i zpráva o měření v laboratoři UniLab (za účelem ověření hardwaru a firmwaru); není přitom zjevné, kdy byly tyto testy provedeny. V této zprávě je zahrnut předávací protokol ze dne 31. 7. 2023, ve kterém je uvedeno, že byly v plném rozsahu splněny výstupy Projektu.
45. Součástí správního spisu je dále předávací protokol ze dne 28. 9. 2023, ve kterém je rovněž uvedeno, že byly v plném rozsahu naplněny výstupy Projektu. Tento byl do systému MS 2014+ vložen dne 11. 12. 2023.
46. Z Faktury VUT je patrný datum vystavení faktury 5. 10. 2023, datum splatnosti 19. 10. 2023 a datum uskutečnitelného zdanitelného plnění 28. 9. 2023. Na faktuře je dále uvedeno, že touto je fakturováno za Prototyp na základě objednávky OV-1/2023 a předávacího protokolu ze dne 28. 9. 2023.
47. V návaznosti na vydání Opatření, jímž byla výše dotace krácena na částku 0 Kč, podala žalobkyně námitky, přičemž jejich přílohou byla dvě čestná prohlášení žalobkyně a dodavatele VUT ze dne 19. 1. 2024, že Projekt byl dokončen a předán bez námitek žalobkyně, a to dne 31. 7. 2023.
48. Poskytovatel dotace Napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně neseznal důvodnými a rozhodl, že Opatření je oprávněné. Závěry, o něž poskytovatel dotace své posouzení opřel, jsou rekapitulovány výše v části II. tohoto rozsudku.
49. Městský soud v Praze připomíná, že z ustálené rozhodovací praxe správních soudů plyne, že *„[p]oskytnutí dotace ze státního rozpočtu je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, čj. 9 Afs 113/2007 – 63). (...) rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany stěžovatele závazný příslib, že stěžovatel užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek“* (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, čj. 8 Ans 4/2013 - 44, ze dne 28. 2. 2018, čj. 1 Afs 370/2017 – 39, nebo ze dne 17. 12. 2015, čj. 2 Afs 226/2015 - 39).
50. Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je tedy ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Na rozdíl od účastníka soukromoprávních vztahů tak může autoritativně rozhodovat o podmínkách poskytnutí dotace, které jsou předmětem jednání mezi ním a příjemcem dotace, a to v míře, jak stanoví zákon nebo předpis práva Evropské unie, či v limitech, jež stanoví sám poskytovatel. Poskytovatel přitom dotaci vyplatí pouze tehdy, splňuje-li žadatel beze zbytku požadované podmínky.
51. Žalovaný coby poskytovatel dotace v Napadeném rozhodnutí srozumitelně uvedl, že ke krácení dotace přistoupil z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace žalobkyní. Konkrétně pak vysvětlil, že žalobkyně porušila Rozhodnutí o poskytnutí dotace, resp. Pravidla, tím, že do Žádosti o platbu zahrnula nezpůsobilý výdaj. K tomuto závěru žalovaný dospěl proto, že se jedná o výdaj vzniklý po datu ukončení projektu, tj. po dni 31. 7. 2023. Tuto skutečnost žalovaný seznal z první verze předávacího protokolu ze dne 28. 9. 2023 ve spojení s fakturou VUT.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

52. Městský soud v Praze přitom ověřil, že Rozhodnutí o poskytnutí dotace, resp. Pravidla, obsahují ustanovení, která stanoví, že výdaje vzniklé po ukončení Projektu jsou nezpůsobilými výdaji. Lze přitom rovněž přisvědčit žalovanému, že údaje uvedené na Faktuře VUT jsou v tomto ohledu stěžejní. Datum uskutečnitelného zdanitelného plnění skutečně evidentně nespadá do období, ve kterém měl být Projekt ukončen.
53. Městský soud v Praze v tomto ohledu připomíná, že podle § 21 odst. 4 zákona č. 253/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo. S ohledem na skutečnost, že datum uskutečnitelného zdanitelného plnění koresponduje s datem na první verzi předávacího protokolu, tj. v obou případech je uvedeno datum 28. 9. 2023, se závěr žalovaného, že výdaje byly žalobkyní vynaloženy až po datu ukončení Projektu jeví racionální.
54. V tomto ohledu přitom Městský soud v Praze nepřehlédl, že z depeší založených ve správním spise je zřejmé, že žalovaný v rámci kontroly dokumentů doložených žalobkyní k Projektu dne 4. 12. 2023 žalobkyni notifikoval, že z důvodu, že je předávací protokol datován 28. 9. 2023, je celá služba nezpůsobilým výdajem, jelikož měla být provedena do 31. 7. 2023. Žalobkyně na toto sdělení reagovala tak, že k předání projektu došlo 31. 7. 2023. Doplnila, že v tu dobu má univerzita prázdniny a celý proces následné administrace se proto protáhl až do podzimu. Konstatovala však, že k žádosti o platbu byly doplněny všechny slíbené výstupy; výrobní data a firmware jsou v dokumentech, dokumentace a měření jsou součástí závěrečné zprávy. Dne 31. 1. 2024 žalobkyni poskytovatel dotace opětovně upozornil, že datum uskutečnitelného zdanitelného plnění faktury je po ukončení projektu, a tedy není možné tento účetní doklad zařadit mezi způsobilé výdaje.
55. Z bodu 2.9 Pravidel pak v tomto ohledu plyne, že pokud je datum uskutečnitelného zdanitelného plnění na vyúčtovací faktuře po datu ukončení projektu, je příjemce povinen prokázat, že předmět plnění reálně nastal nejpozději v den ukončení projektu.
56. Žalobkyně však právě v tomto ohledu namítá, že tentýž správní orgán postupoval při aplikaci uvedeného bodu pravidel ve zcela srovnatelném případě žádosti společnosti Riddia odlišně, a to bez zjevného důvodu. Odlišnost žalobkyně spatřuje v procesním postupu žalovaného, který v jejím případě po podání námitek vydal bez dalšího Napadené rozhodnutí, kdežto v případě společnosti Riddia byla jmenovaná, která obdobně jako žalobkyně ke svým námitkám proti opatření přiložila jak čestné prohlášení Vysokého učení technického, tak čestné prohlášení vlastní, a která obdobně jako žalobkyně shodným způsobem osvětlovala okolnosti dotýkající se dvou verzí předávacího protokolu, správním orgánem v kontextu naposledy připomínaného ustanovení bodu 2.9 Pravidel vyzvána k doplnění dalších dokumentů.
57. Městský soud v Praze v návaznosti na tuto námitku, rozvedenou podrobněji v mezích včas uplatněného žalobního bodu (srov. především body 28 a 29 žaloby) v replice žalobkyně ze dne 24. 1. 2025, ověřil, že procesní postup a postavení žalobkyně a společnosti Riddia byl až do podání námitek proti opatřením žalovaného skutečně obdobný a ani skutkový stav se zásadně nelišil. Z provedeného dokazování soud dále zjistil, že poskytovatel dotace se společností Riddia po podání námitek proti opatření dále komunikoval a depeší v informačním systému ji informoval o svém předběžném právním posouzení ve vztahu k akceptovatelnosti doložených čestných prohlášení, přičemž zároveň žádal poskytnutí dalších podkladů, jejichž povahu přiblížil demonstrativním výčtem potenciálně relevantních

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

dokumentů. Ze správního spisu pak soud ověřil, že právě na základě následně předložených podkladů rozhodl správní orgán ve prospěch společnosti Riddia. Soud následně zjistil, že v nyní projednávané věci naopak není ze správního spisu ani z provedeného dokazování zřejmé, že by poskytovatel dotace obdobně vyzval, byť jakkoliv neformálním způsobem, žalobkyni. Žalovaný k uvedené procesní situaci při ústním jednání pouze uvedl, že v případě společnosti Riddia uplatnil vstřícný přístup nad rámec právních předpisů, Pravidel nebo Rozhodnutí o přiznání dotace. Žalovaný již dříve také konstatoval, že v případě společnosti Riddia při svém rozhodování o námitkách žalobkyně vycházel z kvalitativně odlišných podkladů.

58. Z uvedených zjištění soudu lze vyvodit jednoznačný závěr, že správní orgán v případě srovnatelných subjektů postupoval za obdobné procesní situace rozdílným způsobem, když žalobkyni po podání obdobných námitek vycházejících na obdobném skutkovém základu z obdobné argumentace akcentující splnění podmínek do 31. 7. 2023 a osvětlující důvody duplicitních předávacích protokolů a doplněných o obdobná čestná prohlášení nevyzval k doplnění dalších podkladů pro rozhodnutí. Tím správní orgán zatížil své rozhodování v řízení o námitkách procesní vadou, neboť postupoval ve zjevném rozporu se zásadou legitimního očekávání vyjádřenou v § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, podle kterého musí správní orgán dbát o to, „aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“ Uvedená zásada je ostatně založena na ustanovení čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky (srov. nález Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2003, sp. zn. IV. ÚS 690/01), neboť ji lze považovat za nezbytnou součást jednoho ze základních znaků právního státu – právní jistoty, a to jak z pohledu procesního postupu správního orgánu, tak i následně přijatého řešení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. II. ÚS 487/03 nebo ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14). Ze shodných důvodů pak žalovaný vybočil i z pravidel vyplývajících ze zásady vstřícnosti a poučení o právech dle § 4 správního řádu, tedy z principů, které naopak ve vztahu k jinému žadateli o dotaci dodržel.
59. I při vědomí shora popsaných východisek ovládajících poskytování dotací totiž nelze dle přesvědčení soudu akceptovat, aby žalovaný v pozici vrchnostensky působícího orgánu veřejné moci mohl ve vztahu k různým adresátům veřejné moci, zde v postavení příjemců dotačních prostředků, postupovat na obdobném skutkovém půdorysu odlišným způsobem. Soud neidentifikoval a ani žalovaný soudu nenabídl jediný plausibilní důvod, pro který v řízení o námitkách společnost Riddia, jež k tvrzení o ukončení projektu ke dni 31. 7. 2023 doplněném o obdobný způsob vysvětlení duplicitního předávacího protokolu shodně jako žalobkyně přiložila obsahově tatáž čestná prohlášení, poskytl formou adresného poučení a výzvy prostor pro doložení dalších podkladů k jejímu tvrzení, zatímco vůči žalobkyni takový úkon neučinil.
60. V dalším hodnocení povahy této vady pak vychází ze závěrů Nejvyššího správního soudu vyjádřených v rozsudku ze dne 10. 10. 2018, čj. 6 Afs 61/2018 - 32, podle nějž platí, že „ne každé procesní pochybení odůvodňuje zrušení rozhodnutí správního [...]. Nejvyšší správní soud tedy musel zvážit, zda toto procesní pochybení dosáhlo takové intenzity, aby odůvodnilo zrušení napadeného rozhodnutí. Obecně platí, že vada řízení neohrozila meritorní zákonnost napadeného rozhodnutí, jestliže lze dovodit, že výrok rozhodnutí by byl stejný, i kdyby k vadě řízení nedošlo (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2001, sp. zn. 22 Ca 473/2000). Procesní pochybení může mít alespoň teoretický vliv na přezkoumávané

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozhodnutí tehdy, existuje-li souvztažnost mezi ním a osobami či právy, o kterých je rozhodováno, a to v přímé návaznosti na předmět řízení.“

61. V návaznosti na uvedené závěry Nejvyššího správního soudu je nezbytné vzít v úvahu další okolnosti zmiňované v podáních žalobkyně a zvážit, jestli procesní pochybení žalovaného bylo způsobilé ovlivnit rozhodnutí ve věci. Žalobkyně v nynějším řízení deklaruje, že byla-li by k tomu správním orgánem vyzvána, mohla doložit další podklady, které považuje svou povahou za obdobné jako v případě společnosti Riddia. Tato svá tvrzení žalobkyně navíc dokládá řadou důkazních prostředků, které mohou být teoreticky způsobilé zvrátit výroky Napadeného rozhodnutí, neboť mají dokládat, že k naplnění účelu projektu došlo před rozhodným dnem 31. 7. 2023. Ostatně důvodnost předpokladu eventuální možnosti jiného rozhodnutí v případě absence vady řízení vyplývá již z případu společnosti Riddia, kdy právě podklady doložené poskytovateli dotace k výzvě, která v řízení ve věci žalobkyně absentovala, zapříčinily, že správní orgán rozhodl o námitkách opačně než v nyní posuzované věci.
62. Na základě výše provedeného posouzení tak Městský soud v Praze uzavírá, že Napadené rozhodnutí je z důvodu procesního pochybení žalovaného stiženo vadou, která zapříčiňuje nezákonnost uvedeného rozhodnutí.
63. V dalším řízení bude úkolem žalovaného, aby zjištěnou vadu řízení zhojil, žalobkyni vyzval k doplnění důkazních prostředků a na základě takto doplněných skutkových zjištění znovu posoudil námitky žalobkyně.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

64. Na základě shora uvedených skutečností shledal soud žalobu důvodnou, a Napadené rozhodnutí proto podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro popsanou procesní vadu zrušil.
65. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Úspěšné žalobkyni náleží náhrada zaplaceného soudního poplatku (3 000 Kč) a náhrada nákladů právního zastoupení.
66. Ty spočívají v odměně její zástupkyně za 4 úkony právní služby [§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále jen „advokátní tarif“), tj. převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky a účast na jednání], z toho za 2 úkony v částce 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a za další 2 úkony v částce 4 620 Kč/úkon [§ 7, § 9 odst. 5 advokátního tarifu v nyní účinném znění], celkem 15 440 Kč, a náhradě hotových výdajů za 2 úkony v částce 300 Kč za jeden úkon [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024 ve spojení s čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb], a za 2 úkony v částce 450 Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu v aktuálním znění) celkem 1 500 Kč. Zástupkyně žalobkyně soudu doložila, že je plátcem DPH, proto se částka nákladů právního zastoupení dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby (3 557,40 Kč). Částka nákladů za skutečněné právní služby proto činí celkem 20 497,40 Kč.
67. Zástupkyně žalobkyně dále vyúčtovala a osvědčila cestovné ze svého sídla do sídla soudu a zpět (celkem 404 km). Spotřeba paliva je v případě použitého vozidla dle technického průkazu 7,9 l/100 km, přičemž podle vyhlášky č. 475/2024 Sb., Ministerstva práce a Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

sociálních věcí o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025, činí výše průměrné ceny 34,70 Kč/litr motorové nafty (celkem tedy 1107,49 Kč) a základní náhrada činí u osobních motorových vozidel 5,80 Kč/km (celkem tedy 2 343,20 Kč). Celková výše cestovních nákladů proto činí 3 450,69 Kč, s DPH pak celkem 4 175,33 Kč. V souvislosti s touto cestou pak náleží zástupkyni žalobkyně také náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 advokátního tarifu (10 započatých půlhodin, 150 Kč za každou započatou půlhodinu) ve výši 1 500 Kč, s DPH pak celkem 1 815 Kč.

68. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni k rukám její zástupkyně částku 29 487,73 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2025

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.